

Punt de vista

ERC despenja el cartell de 'rebaixes' de l'Estatut

La setmana passada tot el bloc estatutari, amb esmenes incloses, va entrar al Consell Consultiu, un òrgan intern de la mateixa Generalitat que té com a funció analitzar si els textos legals que genera el Parlament de Catalunya poden encabir-se o no en l'Estatut del 79.

Però en, aquest cas, el que se li ha demanat al Consell Consultiu és que dictamini si les propostes polítiques que han presentat els diversos partits són –o no– constitucionals. És a dir que, al capdavant, els set juristes que el componen hauran de pronunciar-se sobre quins partits tenen raó i quins no. D'una banda, el PSC i el PP, consideren que l'apel·lació als drets històrics, el concert econòmic i tota una llarga llista de propostes són anticonstitucionals. D'altra, ERC, IVC i CiU pretenen que el Consell Consultiu avaluï una interpretació àmplia de la Constitució del 78. La mateixa que, per exemple, ha permès suprimir el servei militar obligatori o instaurar el matrimoni homosexual, malgrat els textos constitucionals.

Els juristes, doncs, emetran un dictamen a final d'aquest mes d'agost. I aquí començarà la batalla final de l'Estatut. Un cop autoexclòs el PP, el PSC podria arribar a votar contra un Estatut que impliqués problemes greus per al PSOE, un cop comencés la tramitació al Congrés de Diputats. També CiU pot arribar a impedir que aquest Estatut s'aprovi al Parlament si, al capdavant, el resultat de la negociació és un text prou retallat com per facilitar-li una digestió fàcil a José Luis Rodríguez Zapatero.

Punt i a part és ERC. Els republicans han posat el fre de mà i han despenjat

L'estat espanyol va declarar una jornada de dol oficial per la mort del rei Fahd de l'Aràbia Saudita. A sota, a l'esquerra, els veïns de Roquetes protesten indignats per la mort de Juan Martínez Galdeano a la caserna de la Guàrdia Civil. A la dreta, membres del Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya. D'esquerra a dreta: Jaume Camps, Agustí Bassols i Jonquín Torrens, president de l'entitat.

el cartell de rebaixes que havia col·locat el PSC des de feia dies. Això ha generat un enfrontament immediat entre els dos socis principals del tripartit i, en conseqüència, els primers rumors d'eleccions anticipades per a la pròxima primavera. I, fins i tot, el tret de sortida de les demandes dels que, des del mateix camp socialista,

comencen a reclamar la jubilació política de Pasqual Maragall. És el mateix Maragall, per tant, qui necessita desbloquejar la situació sota el risc d'establir un rècord de brevetat en la presidència de la Generalitat de Catalunya. Això, sumat al risc evident de comprometre l'estabilitat del Govern de José Luis Rodríguez Zapatero,

que no podria sostenir-se parlamentàriament sense el suport del nacionalisme català.

D'altra banda, i lluny de Catalunya, un fet inesperat va alterar la placidesa de les vacances de la família Zapatero-Espinosa a l'illa de Lanzarote. L'Espanya negra va retornar amb força des del fons de la caserna de la Guàrdia

Civil de Roquetas de Mar. Juan Martínez Galdeano, un pagès de 39 anys, va ser enterrat, dijous, després d'haver estat colpejat de forma molt violenta quan estava detingut.

Segons els guàrdies que el custodiaven, la mort va ser accidental i causada pel mateix detingut quan intentava fugir i va haver de ser interceptat. Al poble, ningú no s'ho va creure i després del funeral hi van haver manifestacions espontànies davant la caserna. De moment, els nou guàrdies que van participar en la detenció han estat expedientats i el Govern del PSOE s'ha compromès a actuar amb la màxima contundència.

I a l'Aràbia Saudita també hi va haver enterrament, però, en aquest cas, d'estat. El rei Fahd va morir després d'una llarga incapacitat física. La gran sorpresa va ser que l'estat espanyol declarés una jornada de dol oficial pel decés d'un governant del qual se'n pot dir de tot menys que era un demòcrata. Hi

ha qui va recordar els rumors que apuntaven a una estreta col·laboració financera entre la monarquia saudita i l'espanyola, sobretot en els moments en què el rei espanyol era conegut pels partits d'esquerra com Joan Carles I "el Breu".

Salvador Cot

Els Estats Units retransmet homenatge a l'art català

Els grans noms de l'art català del segle XX, fins a l'acabament de la Guerra Civil, seran homenajats pel Metropolitan de Nova York i el Museu d'Art de Cleveland. Aquests museus acolliran, entre l'octubre del 2006 i el juliol del 2007, una mostra significativa de les obres de Gaudí, Dalí, Picasso i Miró, però també d'artistes modernistes menys coneguts pel públic nord-americà, com Casas, Rusiñol, Nonell i Mir. Es calcula que s'hi exhibiran més de 150 peces, entre pintura, escultura, dibuixos, cartells, mobiliari i maquetes d'arquitectura. La mostra pretén destacar el paper de Barcelona com a centre creador de l'art i oferirà una visió nova dels moviments d'avantguarda que van portar la capital catalana a la modernitat i a l'activitat radical intel·lectual, política i cultural.

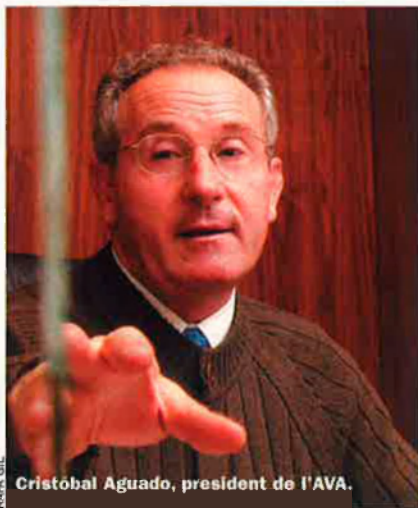
La guerra de l'AVA

Setmana moguda per a l'Associació Valenciana d'Agricultors (AVA) i Cristóbal Aguado, el seu president: el passat 29 de juliol, el Consell valencià va atacar directament aquesta associació per haver donat suport al canvi de traçat del transvasament Xúquer - Vinalopó que proposa el PSPV-PSOE. Les paraules que va pronunciar Esteban González Pons sobre la qüestió són explícites i sonen malament: "cal anar alerta de quin costat es posa cadascú". El portaveu del Govern

valencià va acusar, literalment, els responsables d'AVA de posar-se al costat "de les posicions dels enemics" dels valencians.

Aguado, de la seva banda va respondre sense pèls a la llengua: "alguns creuen que les organitzacions estem al servei dels partits, quan són els partits els que han d'escoltar les organitzacions en els temes que afecten el seu sector". Després de lamentar que al PP "només li preocupa l'aigua" sense atendre els problemes que atenallen el camp, va sentenciar: "si no es garanteix el futur de l'agricultura, molt prompte sobrarà aigua perquè els camps estaran perduts". La situació es va acabar d'escalfar quan l'endemà, el conseller d'Agricultura, Juan Cotino, instava Aguado a "dimitir".

El vicepresident de la Federació de Regants, José Pascual Fortea (militant del PP) resumia la situació, després de declaracions del Consell, que va qualificar d'"amençants": "els

Cristóbal Aguado, president de l'AVA.

agricultors, personificats en els seus representants sectorials, Cristóbal Aguado, per AVA, i Joan Brusca, per la Unió de Llauradors, han estat en moltes ocasions utilitzats com a basa electoral i com a interessat substrat social de suport a les polítiques agràries d'aquest govern, especialment els agricultors agrupats a AVA". Potser per això, en sentir una discrepància, s'han perdut els papers democràtics.